[illegible]

דבר 4.12.44

ההסתדרות הכללית של העובדים העבריים בארץ ישראל

המחיר 20 מיל

גליון היובל לחיים וייצמן

אליעזר קפלן	וייצמן איש הבנין
ש. קפלנסקי	וייצמן איש המדינה
י. קרוק	וייצמן ויהודי הגולה
ג. אגרונסקי	תכניותיו המדיניות
י. שפרינצק	הנשיא במוסד המחוקק לציונות
נ. רוטנשטרייך	על הציונות הסינתטית של ח. וייצמן
פאליפס פראנקפורטר	אישיותו של ח. וייצמן
יעקב פיכמן	לדמותו של וייצמן
א. שטיינמן	וייצמן הנואם
ש. ה. ברגמן	המנהיג
י. זמורה	חיים וייצמן בדבריו
משה וייצמן	זכרונות על וייצמן כאיש המדע
חיה וייצמן־ליכטנשטיין	בבית אבא
י. אורי	הנשיא בנהלל
ש. יבנאלי	לאסיפת הנבחרים
ד. לויד־ג'ורג'	מפעל הפרופ' וייצמן ומקורה של הצהרת בלפור
א. חרמוני	עם הפריוואט־דוצנט חיים וייצמן בז'נבה

בגליון זה 8 עמודים

5894

וייצמן ושרתוק ליוו את התותחנים לבריגאדה

תחנת הרכבת ברחובות הפכה בפה למחזה מיוחד במינו במוצ"ש, בהגיע אליה רכבת ובה פלוגת תותחנים עברים, היוצאים להצטרף לחטיבה היהודית הלוחמת. לפי סידור מיוחד נתעכבה הרכבת בתחנה למעלה מן השיעור הרגיל. על הככר שממול התחנה, לאור פנסי החשמל שהודלקו לכבוד המאורע, נערך מיסדר דחוף.

צפופים עמדו התותחנים בחצי־גורן חטובים ודרוכים, מלוכדים כגוש־איש אחד.

עם הופעת הנשיא ד"ר ח. וייצמן קפא המיסדר לפקודת „דום" מפי המפקד האחראי. במלים פשוטות ומעמקות בירך הנשיא את היוצאים, איחל להם שיעזרו להכריע את האויב ולהביא גאולה לעמם וישובו לאחר הנצחון לבנות את המולדת העברית החדשה. בשלוש תרועות „הידד" אדירות לכבוד הנשיא ענו החיילים על הברכה.

מ. שרתוק הזכיר לחיילים את הדרך בה עברו — חיי יחידה מעורבת ועמידת שנים על המשמר ללא תנועה ופעולה. כעת באו השילומים. הוכר ערכה של עובדה קיימת. בהגיע השעה לכנס פזורים ולהקים חטיבה לאומית מסועפת, יש לנו מן המוכן גרעין של חיל־תותחנים עברי. אכן, באנו לארץ בסמלים אחרים: האת, המחרשה וכלי־הבנין, אך הגורל האכזר ציוה עלינו לאחוז בנשק, כדי לנקום את דם אחינו ולגאול את שארית הפליטה. לפיכך — יחי התותח העברי!

מ. שרתוק הודיע, כי בארץ נעשים ויעשו כל המאמצים להחיש לחי"ל את התגבורת הדרושה. ביקש למסור את ברכת הישוב לכל החטיבה היהודית הלוחמת ואת ברכתו האישית למפקד החי"ל הבריגאדיר לוי בנימין.

בשירת „התקוה" רמה ומלוכדת נסתיים המיסדר. היה אך קהל מועט, בתוכו אשה, אם ואחות. מטעם הועד למען החייל — מזכירו ר. בורשטיין. לקול קריאות „שלום" חזרו החיילים במרוצה לרכבת. עם צלילי „התקוה", שבקעו שוב מהקרונות, ועם דגלי ציון מונפים מהחלונות, זז המסע לדרכו ונבלע בתוך החשכה.

לסייע להגשמת ההחלטה הא"י

ניו־יורק, 3 (סט"א). כינוס התאחדות איגודי פועלי אמריקה (אי. פ. ל.) קיבל עוד החלטה בעניני ארץ־ישראל. הדורשת מאת הנשיא רוזוולט להשתמש בהשפעתו כדי להפעיל ולהגשים את ההחלטה הארץ־ישראלית, שנתאשרה בועדת החוץ של בית הנבחרים ותואמת הקמת ארץ־ישראל על ידי היהודים כקהיליה חפשית ודמוקראטית. החלטה שניה דורשת מאת ממשלת ארצות־הברית שתקבל עליה את חלקה באחריות להוצאת ההחלטה לפועל. בהחלטה אחרת שלח הכינוס את ברכותיו ל„הסתדרות" בארץ־ישראל.

יובל השבעים של הנשיא

וייצמן דברו לישוב ולתנועה

אסיפת הנבחרים והועד הפועל הציוני על הר הצופים

„הבימה" וקהלה החוגג—לנשיא הנערץ

שעה של התרוממות רוח גדולה היתה הצגת החגיגית של „האדמה הזאת" על־ידי „הבימה" אתמול, לכבודו של פרופ' ח. וייצמן.

עוד לפני התחלת ההצגה התאסף לפני הכניסה לאולם ההצגות קהל רב, — לחזות פני הנשיא.

חגיגיות רבה שררה באולם שהיה מקו־

ניגנת את „התקוה".

חנה רובינא קראה את ברכת „הבימה" לנשיא.

„ברשות נשיאנו הדגול וברשות הקהל הנכבד הנמצא אתנו פה אנו מברכים את חתן היובל.

נשיאנו האהוב והיקר! יחד עם כל האומה הישראלית זכתה „הבימה" להיג את

על כל מעשיך. בימי שואת היהודים אתה מופיע בינינו בזוהר חי וקורן, המוסיף תקוה בלב ועידוד בנפש. יודע אתה לא רק להגן עלינו מפני שנאת ישראל, אלא גם להיות תורם לאהבת ישראל.

זכורים לנו הרגעים הקשים בתולדות „הבימה", כאשר עמדת לנו בימי המצוקה והופעת כמעודד ומחזק את רוחנו.

אנו מברכים אותך שלא יכבד עליך המטען הגדול הרובץ על שכמך ובכל אשר

דבר היום

מ. ד. / מעט אהבה ורוך בים של שכול ורוגז מבקש הישוב לעצמו ומעצמו ביום זה, יום מלאת שבעים שנה לבחיר תנועת השחרור בישראל.

לבין נשיא ההסתדרות הציונית. וממקור אחד היא נובעת: מן ההתמכרות המוחלטת והמשותפת לרעיון הגאולה השלמה. ולכן לא היו בברית הזאת